

jim bo gnoja falilo; povodenj nam je dober gnoj". No, dobro, modri teležnjak, sedaj imaš dosti gnoja po travnikih, polagaj živini-gnoj! Bog varuj kmete, da bi pri njih blebetanje takih buteljnov povsod obveljalo. Vsak napredek v gospodarstvu bil bi nemogoč!

Konjska dirka ljutomerska 19. maja t. l. je zopet večim vrlim tamošnjim konjerejcem donesla javno priznanje in odlikovanje. Deželno konjerejsko društvo je zastopal grof Henrik Attems. Svetinje ali medalije so dobili g. Blaž Babič v Branislavcih, g. Franc Kranjc iz Mute, g. Filip Vanpotič v Lukavcih, g. Andraš Rajč v Pristovi, g. Mat. Županec v Brkoveih, g. Mart. Skuhala na Cvenu, pohvalno pismo pa je prejel g. Jož. Strasser, oskrbnik v Branislavcih. Srenjam: Branislavcem, Lukavcem in Gajšovcem se je odločilo vsakej po 25 fl. za napravo okolov za žrebeta.

Slov.-graški okrajni zastop je sklenol za vsako svojih 16 srenj kupiti po enega merjasca angleškega sufolk — ali berkširskega plemena. To je res hvale vredno in kaže, da so vrlo narodni odborniki okrajnega zastopa pametni, praktični ljudje. Skušnje kažejo, da so prešiči zaplodivši se z križanjem angleških merjascev in naših domačih svinj izvrstne živali, ki se posebno dobro dajo spitati in udebeliti. Ljudje se trgajo za prasce takega skrižanega plemena!

Sejmovi. 11. junija Pilštanj, Trbovlje, Loče, sv. Hema, Lučane, Ljutomer, Mahrenberg, Mozirje, Laško, sv. Primož; 13. junija sv. Andraš v Slov. gor. Kozje, Loče, sv. Helena, sv. Janž pri Spod. Drauburgu, Brežice, Rogatec, Žavec, Žigerski breg; 15. junija Celje, Lembah, Planina, Oplotnica (sv. Barbara), sv. Vid, Mozirje.

Dopisi.

Iz Celja. (Vojaška slovesnost — bečelarsko društvo — izpred sodišča). V nedeljo 2. jun. se je zbralo veliko vojakov 20. lovškega bataljona, kateri so bili pri vojaških vajah v Celju, ter so imeli v cerkvi sv. Jožefa posebno sv. mešo in pridigo, ki je vojakom močno v srea segala. Smemo reči, da so slovenski vojaki na Štajerskem še vrlo kristijani; želeli bi bilo, da bi se kaj takega večkrat zgodilo. Lepa hvala čč. oo. lazaristom! Čebelarsko društvo v Celju bode 16. junija t. j. prvo nedeljo po binkoštih napravilo podučni shod v Šmartnu v Rožni dolini in sicer v šoli po popoldanski službi božji. Razlagalo se bode, kako naj čebelorejec ravna s panji s premakljivim satovjem. Na ogled se bota razpostavila dva taka panja (po Dzierzonovi osnovi), eden s letošnjim rojem, drugi s praznimi okvirji; raz-

kazovalo se bo tudi različno orodje, kterega čebelorejec potrebuje. — Čebelorejci iz Šmartna, Galicije, Dobrne, Nove cerkve, Vojnika kakor tudi iz celjske okolice, vdeležite se v obilnem številu tega shoda! — 15. maj. se je vršila obravnava zoper Jan. Majcenoviča, ki je zatožen, da je 30. avg. preteklega leta v Središču Jan. Juriniča z pestmi tako tolkel, da je ta mrtev obležal. Toda, ker zdravnik strokovnjaki niso bili vsi edinih misli, da bi bil Jur. edino le vsled tega pestenja vmrl, se je obravnava odložila na oni čas, dokler graška zdravniška fakulteta o vzroku smrti Juriničeve svojo razsodbo ne naznani. — 17. maj. je sodnja na 10 let v težko ječo obsodila Jurija Hvaleca iz ptujskega okraja, ki je bankovec desetak ponaredil ter ga skušal med svet spraviti. 18. maj. se je vršila obravnava zoper Henrika Ehrlicha, kateri je obdolžen, da je 4. maj. 1877. zvečer v hiši viničarice Jere Spešič na Senežiški gori v ormužkem okraju ukradel njenemu sinu Petru harmoniko, ob enem pa tudi podžgal hišo, ktera je z 2 drugima posloppjema zgorela. Dobil je 12 let težke in poojstrene ječe. Naznanil je že „Slov. Gosp.“ grozovito dejanje Matevža Župana od Marije-Gradec pod Laškim trgom, ki je lastno 60letno mater 27. marca t. l. s polenom tako surovo tolkel po glavi in po celem životu, da je sirota kmalu vsled tega vmrla. Pri obravnavi 21. maj. razuzdani sin sicer ni tajil tega dejanja, toda izgovarjal se je z tem, da je bil popolnoma pijan in ni vedel, kaj dela. Priče pa so dokazale, da Matevž ni bil pijan in sodnja mu je odmerila 18 let težke ječe.

Od sv. Petra pri Radgoni. (Sv. misijon.) Letošnje leto nam obeta več sreče in nam prinaša obilniše veselje, kakor lanjsko, ki je bilo za našo faro nesrečno in žalostno; nesrečno, ker je strašna toča pokončala trud in delo naših rok, vsled česar mnoge stiska velika revščina; žalostno, ker nam je bila nemila smrt pobrala dobrega dušnega pastirja č. g. župnika J. Kurnika. Letos pa hvala Bogu kaže vse boljše in veselejše. Na polju in v vinogradih kaže vse na obilne pridelke; mesto pokojnega g. župnika pa smo dobili novega nič manj gorečega za božjo čast in naše izveličanje. V tem kratkem času, kar so pri nas, storili so za olepšanje in prenovljenje naše farne cerkve toliko, da se moramo čuditi, kako je v tako kratkem času in v tako revnih okoljščinah bilo mogoče toliko storiti. Nov dokaz njihove gorečnosti pa je sveti misijon, kterega so nam pod vodstvom oo. lazaristov od sv. Jožefa pri Celju oskrbeli. Začel se je 30. maja. Vreme je ugodno in ljudi toliko, da je cerkev premajhna, torej so pridige pred cerkvijo pod milim nebom. Ker oo. misijonarji in č. g. župnik vse storijo, kar je v njihovi moči, upamo, da bo tudi božja milost prav mnoge prešinila in da bo sad sv. misijona za našo faro prav obilen. Nam farmanom je prizadevanje č. g. župnika jasen dokaz, kako resnično so v svoji prvi pridigi govorili rekoč: „Nisem prišel iskat Vašega, ampak

Vas, torej bom si prizadeval Vam biti dober pastir“. Mi hočemo njihov trud hvaležno pripoznati in si prizadevati, da bo imel dober uspeh.

Od sv. Križa pri Ljutomeru. V nedeljo, 2. junija so nas bili obiskali nekateri ljutomerski slovenski domoljubi v ta namen, da je bila enkrat tudi pri nas skupščina kmetijske podružnice za ta okraj. Zbralo se je bilo dosta kmetovalcev in nekaj drugih gospodov; veselilo nas je še posebno, da smo mej poslušalci videli tudi mlade ljudi, torej prihodnje kmetovalce. G. predsednik Kryl je prijazno pozdravil najprvo došle kmetovalce, in g. tajnik Huber prečital zapisnik poslednje skupščine; nadalje so se naznanjala nekatera došla pisma od poslednjega zbora in pri tem so se dala razna razjasnila: o trtni uši, o koloradnem brošču. Obširno je poročal g. Kryl o premiranju goveje živine, katero bode letos v Ljutomeru. (Dan in program se kasneje naznani.) G. Kukovec je potem razložil še namen kmetijske podružnice in njenega zborovanja pri sv. Križu. Najvažnejši pogovor je pa bil o reji goveje živine. Dokazovali so gospodje, zlasti g. Kukovec in grajščak Šenkelj, z številkami na tabli, koliko večji basek dajo krave od konjev, koliko manj krave stanejo, pa koliko je njih vsakdanja korist zagotovljena. Zavoljo tega se je v obče svetovalo, od konjereje zdaj nekoliko popustiti, zlasti ker konjskih kupcev ni, in se umne in skrbne reje goved poprijeti. Dopadel je tudi govor g. Lapajna o varstvu gozdov. Ta govor priobčimo v „Gosp.“ Ured.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sklenitev nove nagodbe z Ogersko na 10 let je toliko, kakor gotova. Z 165 glasovi proti 122 je državni zbor dunajski sprejel glavne točke z magjarskimi ministri dogovorjene nagodbe, ki bo za nas in za celo Avstrijo še bolj slaba od one, ki se je l. 1867. sklenila. Večina dunajskih poslancev je vsemu pritrdila, kar so Magjari tirjali, kakih 5 milijonov bodemo vsako leto mi več plačevali za državne stroške, kakor bi dolžni bili. Ali to ne skrbi ustavovercev, poslanec dr. Sturm je celo rekel: „da je pripravljen Magjarom še več dovoliti, nam še večjih žrtev naložiti, če le ustavovercem gospodstvo ostane!“ No, in to gospodstvo bo res ostalo zopet kakih 10 let, če kaj posebnega zmes ne pride. V delegacijah so magjarski, nemški in poljski poslanci ministra Andrassy-ja hudo ščipavali in izpraševali, kaj namisli storiti gledé na turške homatije, ali bo vojska ali mir? Minister je potem mnogo govoril, a malo povedal, enkrat se je grozil Rusom, Srbom in Črnogorcem, drugokrat pa zopet povdarjal svojo miruljubnost in prijaznost do balkanskih kristijanov. Kar je pa poslance vendar osupnilo, bilo je to, da je na vprašanje: ali vé, o čem sta se Rus in Anglež pogodila, rekel: jaz ne vem nič, in da

je vprašan, ali ima Avstrija v slučaju vojske zanesljivih zaveznikov, odgovoril: tega ne morem povedati. Bržčas ima torej Giskra prav, ki je menil, da je Avstrija vsled Andrassyjeve politike popolnem osamljena, brez zaveznikov. No, vsaj bodemo kmalu videli; 13. junija se začne v Berlinu kongres evropskih ministrov. — Skupni državni stroški za celo Avstrijo l. 1878. bodo znašali 109 milijonov, všteti je 9 milijonov samo za brodovje. Bosenskim beguncem se je za mesec maj in juni dovolilo 570.000 fl. podpore. Vojni minister je tirjal, 350.000 fl. za bolj močne patrone, da bi puške Werndlove namesto do 1400 korakov daleč nesle do 2600 korakov; poslanci so tirjatev odbili. — V Kraljevem-Gradcu na Českem je sodnijski svetovalec Klaudy obiskoval posamezne hudočelnike v njihovih zaporih, eden izmed teh, Zdabinski po imenu, pa je zgrabil nož in ga sodniku porinól v trebuh, da je nesrečnež koj izdehnil. — Na Tirolskem so katoliška društva obhajala občen zbor v Innsbrucku; sklenilo se je na vso moč delati za ojačenje katoliškega duha in trdnega verskega prepričanja, zlasti pa naseljevanje lutrovcev na Tirolskem braniti. — Prekmurski „Priatelj“ opominja prekmurske Slovence, naj se pri bodočih volitvah vendar enkrat zmežijo in naj ne volijo več človeka, katerega le ob času volitve vidijo, potem pa nikoli več! — V Dalmacijo so Turki vdrlí in odgnali 300 volov. — Hrvatsko mesto Karlovac je pogorelo, nesreča in revščina je velika. — Nekateri novine trdijo, da bodemo imeli krvave binškošte ali duhovo; ali tako naglo menda ne bo! Vendar da se Avstrija oroža in pripravlja na boj na kopnem in na morju, to se niti ne tají. V Dalmacijo se prevažá ogromno veliko živeža, streliva, torpedov, zlasti v Klek; okoli Orsove pa baje nabirajo 30.000 mož.

Vnanje države. Nepričakovane nesreče udarjajo na prusko Nemčijo; cesarja so obstrelili, da se mu je smrti bati, jegovega sina naslednika so nemški izseljenci v Londonu očitno zasramovali, in ob enem je velika vojna ladija oklopnica na morju utonila. Tri največje nemške oklopnice: „veliki kurfürst“, „cesar Viljelm“ in „Preussen“ so mimo Angleškega jadrane, ko je „cesar Viljelm“ nesrečno tresnil na „velikega kurfürsta“ tako, da se je ta ladija v 4 minutah pogreznila v globočino morja; od 500 ljudi so samo 218 smrti rešili; tudi „cesar Viljelm“ je močno poškodovan; obedve ladiji ste še celó novi bile in ste stale 9 milijonov gold. Nevarne socijaliste so začeli močno preganjati; Most, eden njihovih vodnikov, je že zaprt; da bi pa od preganjanja katoličanov kaj prenebalí, o tem ni slišati nič. — Francoški freimaurerji niso smeli stoletnice bogakletnika Voltairja javno obhajati, zato so pa po svojih shodnicah razsajali in izdali list: „Stoletnica Voltairjeva, list Anti-kristov, urednik: Satan“. Vsi Francozi niso nikoli pri zdravi pameti, mnogo jih mora vselej noretí. — Angleži so se začeli vojske nekoliko bati in